

LANGUAGE

“Μαριονέτες: Ο μάγος Μίκο και Το λάλημα του πετεινού”

Ref. 65002

ΜΑΡΙΟΝΕΤΕΣ: Ο ΜΑΓΟΣ ΜΙΚΟ ΚΑΙ ΤΟ ΛΑΛΗΜΑ ΤΟΥ ΠΕΤΕΙΝΟΥ

Ref. 65002

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

Σετ που αποτελείται από **8 μαριονέτες + AUDIO MP3 ONLINE** (χωρίς εικόνες) με την πλήρη εγγραφή διαλόγων και μουσικής για την θεατρική αναπαράσταση 2 παραμυθιών + **βιβλίο διαλόγων (βιβλιάρκι)** με τα 2 παραμύθια. Το AUDIO MP3 επιτρέπει στο δάσκαλο να παρουσιάζει τα παραμύθια χωρίς να είναι απαραίτητο να τα εκφωνεί, χρειάζεται μόνο να βάλει το AUDIO MP3 και να κουνά τις μαριονέτες ακολουθώντας την πλοκή του βιβλίου! Τόσο εύκολο! Τόσο πρακτικό!

ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΗΛΙΚΙΑ

Από 3 ετών και μετά.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΧΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΚΗΝΙΚΑ

Στο βιβλίο όλες οι υποδείξεις που σχετίζονται με το χώρο θα πρέπει να γίνονται αντιληπτές πίσω από το σκηνικό, από την πίσω πλευρά του κουκλοθέατρου, βλέποντας προς το κοινό. Στον οδηγό προτείνονται ορισμένα σκηνικά που μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τον δάσκαλο σαν βάση για το στήσιμο του κατάλληλου σκηνικού. Αν και τα σκηνικά δεν είναι απαραίτητα για την παρουσίαση των έργων, συνιστάται η χρήση τους.

Επίσης συνιστάται να τοποθετηθούν σταθερά τρεις σειρές πλαστελίνης, κάτω από το παράθυρο του κουκλοθέατρου, στο κάτω μέρος της πίσω πλευράς, κατά μήκος της βάσης του παραθύρου του θεάτρου, ώστε κάποιες φορές να μπορούν να στερεώνονται εκεί με ένα ξυλάκι τα σκηνικά του πρώτου πλάνου ή τα πρόσωπα. Όλα αυτά υποδεικνύονται λεπτομερώς στις παρενθέσεις ή σημειώσεις των παραμυθιών του βιβλίου.

Για τη μέγιστη αξιοποίηση της κίνησής τους, οι μαριονέτες θα πρέπει να κρατούνται τοποθετώντας τον αντίχειρα σε ένα από τα δύο χέρια, τον δείκτη και τον μέσο στο κεφάλι και τον παράμεσο και το μικρό δάκτυλο στο άλλο χέρι. Οι κινήσεις των μαριονέτων επιτρέπουν την εκδήλωση πολλών συναισθημάτων. Για παράδειγμα:

- με τα χέρια: χειροκρότημα, χαιρετισμός, χάδι, εκδήλωση χαράς και συγκίνησης με γρήγορες κινήσεις, κλάμα καλύπτοντας το πρόσωπο με τα χέρια, κλπ.
- με το κεφάλι: ομιλία, συγκατάθεση, κλπ.
- με το σώμα: άρνηση με κινήσεις πέρα-δύθε.

Πριν από την θεατρική αναπαράσταση των παραμυθιών, συνιστούμε να διαβάσετε προσεκτικά όλα τα παραμύθια από το βιβλίο, καθώς επίσης και να ακούσετε το παραμύθι από το AUDIO MP3, και να πραγματοποιήσετε μία δοκιμή της παρουσίασης με τις μαριονέτες.

Η αναπαράσταση μπορεί να πραγματοποιηθεί επίσης χωρίς το AUDIO MP3, διαβάζοντας τα κείμενα από το βιβλίο. Το AUDIO MP3 περιλαμβάνει επίσης ξεχωριστά τη μουσική, ώστε να μπορείτε να παρουσιάσετε τα παραμύθια διαβάζοντας τα κείμενα από το βιβλίο.

Σκηνικό "Το Λάλημα του Κόκορα"

Σε όλη την παράσταση είναι σταθερό στο φόντο το σκηνικό 1, Η φάρμα.

Σκηνικό "Ο Μάγος Μίμης"

Σε όλη την παράσταση είναι σταθερό στο φόντο το σκηνικό 2, Η ζούγκλα.

Ο Μάγος Μίμης

Αριστερά: - Τίγρης Γρατζουνιάρης - Λιοντάρι Φουντωτός - Αρκούδα Φουντωτός	Δεξιά: - Λιοντάρι Φουντωτός - Πίθηκος Μίμης
---	--

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

(Ακούγεται ο βρυχηθμός ενός λιονταριού, ακούγεται ο βρυχηθμός μιας τίγρης και εμφανίζεται το λιοντάρι από δεξιά)

(Ακούγεται και πάλι ο βρυχηθμός μιας τίγρης, πηδάει στη σκηνή και εμφανίζεται από αριστερά η τίγρης)

(Αρχίζει ένας χορός φιλίας: χτυπούν τα χέρια (δείκτης με αντίχειρα), κάνουν μία στροφή, χτυπούν τις πλάτες, κάθε ένα προς μία πλευρά, γυρνούν, κοιτάζονται, πλησιάζουν σαν να φιλιούνται και σταματάει η μουσική).

ΤΙΓΡΗΣ: Καλημέρα, Φουντωτέ.

ΛΙΟΝΤΑΡΙ: Καλημέρα, Γρατζουνιάρη. Τι γίνεται σήμερα;

ΤΙΓΡΗΣ: Έχει υπέροχη μέρα.

ΛΙΟΝΤΑΡΙ: Αυτό το ξέρω, για νέα σε ρωτάω, Γρατζουνιάρη, νέα.

ΤΙΓΡΗΣ: Λένε στη ζούγκλα ότι ο Μίμης έχει διακοπές τώρα από το τσίρκο και έρχεται να τις περάσει εδώ, όπως κάθε χρόνο.

ΛΙΟΝΤΑΡΙ: Ωραίες ειδήσεις, Γρατζουνιάρη. Έτσι θα διασκεδάσουμε. Θα πειράζουμε το Μίμη όλο το καλοκαίρι... είναι τόσο βαρετός ο χειμώνας χωρίς αυτόν.

ΤΙΓΡΗΣ: Όλοι στη ζούγκλα φοβούνται τους βρυχηθμούς σου και ειδικά ο Μίμης τρέμει μέχρι και η ουρά του όταν σ' ακούει! Χα, χα, χα!

ΛΙΟΝΤΑΡΙ: (βρυχηθμός) Ναι. Όλοι με φοβούνται (γρύλισμα).

(Παίζουν γρυλίζοντας και έτσι βγαίνουν από τη σκηνή από τα αριστερά)

(Φωνή ζώων off: "Γεια σου Μίμη, καλώς ήρθες σπίτι σου")

(Ο Μίμης εμφανίζεται στη σκηνή από τα δεξιά)

ΜΙΜΗΣ: Γεια σας παιδιά, εγώ ζω στο τσίρκο, σας αρέσει το τσίρκο; (Ανταπόκριση), και μένα, αλλά τόσες παραστάσεις και δοκιμές με εξαντλούν. Είχα πεθυμήσει τα τροπικά δάση, τους φοίνικες, τους ήχους της ζούγκλας. Είμαι πολύ χαρούμενος που ήρθα εδώ για διακοπές, μετά από τόση δουλειά.

(Εμφανίζεται η Τίγρη από τα αριστερά)

ΤΙΓΡΗΣ: Γεια σου Μίμη!, γύρισες, τώρα μόλις μιλούσα για τον ερχομό σου με τον Φουντωτό και για το πόσο διασκεδάζουμε όταν είσαι εδώ.

ΜΙΜΗΣ: (στο κοινό) Χριστούλη μου! Ελπίζω ο Φουντωτός να μην με πειράξει πολύ, γιατί ξέρω καλά τον τρόπο που διασκεδάζει, αν και είμαι προετοιμασμένος.

ΤΙΓΡΗΣ: Τι κάνεις τώρα; Μαϊμουδιές όπως πάντα; Χα, χα, χα!

ΜΙΜΗΣ: Ναι, ναι, γέλα, άλλα τώρα είμαι μάγος, ο Μεγάλος Μάγος Μίμης.

ΤΙΓΡΗΣ: Θες να πεις ότι ΕΣΥ κάνεις μαγικά;

ΜΙΜΗΣ: Ναι, με δίδαξε ένας μεγάλος μάγος, ο Μάγος του Οζ...

ΤΙΓΡΗΣ: Χα, χα, χα, τι αστείο, πάω στη λιμνούλα να πιω νερό, γιατί με τόση κουβέντα στέγνωσα.

ΜΙΜΗΣ: (στο κοινό) Τώρα να δείτε τι θα πάθει από έκπληξη.

(Ο Μίμης, τρίβει τρεις φορές την τσέπη του, ακούγονται καμπανάκια κάθε φορά, χτυπάει παλαμάκια μία φορά, παράλληλα ακούγεται ένα κύμβαλο και εμφανίζεται προαιρετικά ένα ποτήρι νερό)

ΜΙΜΗΣ: Πιες νερό, να δούμε αν είναι φρέσκο.

ΤΙΓΡΗΣ: (έκπληκτος, κοιτάει αριστερά-δεξιά, ρωτάει το κοινό) Ποιος ήταν; Εσύ, (δείχνοντας ένα παιδάκι) του έδωσες το νερό εσύ; (Ανταπόκριση).

ΜΙΜΗΣ: *(Χτυπάει την πλάτη του τίγρη)* Ήταν τα μαγικά μου, ήταν τα μαγικά μου.

ΤΙΓΡΗΣ: Σίγουρα, τότε με τα μαγικά σου εμφάνισέ μου εδώ ένα φιλέτο καμηλοπάρδαλης.

ΜΙΜΗΣ: Ηρέμησε, Γρατζουνιάρη, τι νομίζεις; Η μαγεία δεν χρησιμοποιείται για να ικανοποιούμε τα καπρίτσια, είναι κάτι πιο σοβαρό, έλα και θα σου εξηγήσω.

(Βγαίνουν μαζί από τη σκηνή από τα δεξιά)

(Εμφανίζεται το Λιοντάρι από τα αριστερά, κρατάει ένα σκοινί με μία μπανάνα δεμένη, προαιρετικά, κρεμασμένη από τη σκηνή)

ΛΙΟΝΤΑΡΙ: Θα του ετοιμάσω μία ωραία έκπληξη στο Μίμη, θα βάλω αυτήν την μπανάνα εδώ και όταν θα πάει να την πιάσει.... επίσης του έχω βάλει ένα ψεύτικο δέντρο, μου φαίνεται ακούω βήματα, θα κρυφτώ πίσω από αυτούς τους θάμνους.

(Κρύβεται πίσω από τα κουρτινάκια από τα αριστερά)

(Βγαίνει ο Μίμης από τα δεξιά)

ΜΙΜΗΣ: Τι παράξενο, ακόμη δεν έχω δει τον Φουντωτό.... Τι μπανάνα! *(την κοιτάει και την δείχνει)* Τέτοιες δεν τρώω εγώ στο τσίρκο, βλέπετε; *(πλησιάζει να την πιάσει και ακούγεται ένας τρομερός βρυκηθμός, ο Μίμης αναπηδά και υποχωρεί, εμφανίζεται το λιοντάρι γελώντας)*

ΛΙΟΝΤΑΡΙ: Χα, χα, πόσο είχα πεθυμήσει αυτές τις στιγμές, χα, χα, χα.

ΜΙΜΗΣ: Ωραίο αστείο, αλλά γελάει καλύτερα, όποιος γελάει τελευταίος.

ΛΙΟΝΤΑΡΙ: Τι θα κάνεις; Θα φύγεις τρέχοντας όπως πάντα από δέντρο σε δέντρο;

ΜΙΜΗΣ: Μάλλον ναι. Φεύγω, γιατί αν μείνω δεν ξέρω τι πρόκειται να συμβεί. *(Πιάνεται από το δέντρο και πέφτει, ακούγεται θόρυβος και παραπονιέται)*

ΛΙΟΝΤΑΡΙ: *(γελάει)* Χα, χα, χα, είμαι φανταστικός, χα, χα, χα, κρίμα που ο Γρατζουνιάρης το έχασε, πάω να του το πω αμέσως, χα, χα, χα.

ΜΙΜΗΣ: Που πας έτσι γρήγορα;

ΛΙΟΝΤΑΡΙ: Θέλεις κι άλλο; Δεν σου έφτασε αυτό;

ΜΙΜΗΣ: Αυτός που δεν έχει πάθει ότι του αξίζει είσαι εσύ, *(στο κοινό)* αλλά θα το πάθει. *(Στο λιοντάρι)* Φουντωτέ, δεν ξέρω αν έμαθες ότι είμαι μάγος.

ΛΙΟΝΤΑΡΙ: Κάτι μου είπε ο Γρατζουνιάρης, αλλά τι θα μου κάνεις; Θα με κάνεις αρκούδα; *(φεύγει γελώντας από τα αριστερά)*

ΜΙΜΗΣ: *(Στο κοινό)* Καλή ιδέα, όλος ο κόσμος θα γελάει όταν δει μία αρκούδα του δάσους εδώ στη ζούγκλα.

(Ο Μίμης, τρίβει τρεις φορές την τσέπη του, ακούγονται καμπανάκια κάθε φορά, χτυπάει παλαμάκια μία φορά, παράλληλα ακούγεται ένα κύμβαλο)

(Εμφανίζεται το λιοντάρι από αριστερά που έχει μεταμορφωθεί σε αρκούδα, αλλά χωρίς να το έχει καταλάβει)

ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΜΕΝΟ ΣΕ ΑΡΚΟΥΔΑ: Μίμη! Σε τι θα με μεταμορφώσεις; Θέλω να το πω στον Γρατζουνιάρη και δεν θυμάμαι.

ΜΙΜΗΣ: Χα, χα, χα. *(βγαίνει από τη σκηνή από τα δεξιά)*

ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΜΕΝΟ ΣΕ ΑΡΚΟΥΔΑ: *(στο κοινό)* Μα τι έπαθε; Πρέπει να είναι από το χτύπημα. Κοιτάξτε, από εκεί έρχεται ο Γρατζουνιάρης, θα γελάσει με τις πλάκες όταν του τις διηγηθώ.

ΤΙΓΡΗΣ: *(βρυχάται και δείχνει τα νύχια του σε ένδειξη επίθεσης)* Γκρρρ, γκρρρ *(στο κοινό)* Μα.... είναι μία αρκούδα, χα, χα, χα. Τι κάνει μία αρκούδα στη ζούγκλα;

ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΜΕΝΟ ΣΕ ΑΡΚΟΥΔΑ: Φτάνει πια, Γρατζουνιάρη, σταμάτα να γελάς. Τι λες για αρκούδες; Έχεις τρελαθεί;

ΤΙΓΡΗΣ: *(στο κοινό)* Πως ξέρει το όνομά μου; *(Ανταπόκριση)* Ο Φουντωτός; Δεν είναι δυνατόν, ο Φουντωτός έχει μία υπέροχη καίτη, μία μακριά ουρά και μεγάλα μoustάκια.

ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΜΕΝΟ ΣΕ ΑΡΚΟΥΔΑ: Κοίτα, μα έχω καί...καί...καί...τη (πιάνοντας το κεφάλι του) Και η καίτη μου; (κοιτάζοντας προς τα πίσω) Και η ουρά μου; (πιάνοντας τα μουστάκια) Τα μουστάκια μου; (κλαίγοντας) Μα τι μου συμβαίνει;

ΤΙΓΡΗΣ: Δεν με κοροϊδεύεις, εσύ δεν είσαι ο Φουντωτός, αυτός βρυχάται έτσι που τρομάζει όλη η ζούγκλα. Να δούμε, ένα βρυχηθμό.

ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΜΕΝΟ ΣΕ ΑΡΚΟΥΔΑ: (κλαψουρίζοντας) Δεν ξέρω αν μπορώ (μαζεύεται και τεντώνεται δύο φορές, την Τρίτη βγάζει ένα δυνατό βρυχηθμό)

ΤΙΓΡΗΣ: Παιδιά, πιστεύετε ότι είναι ο Φουντωτός; (Ανταπόκριση) Αυτό μοιάζει δουλειά του Μίμη. Του έκανες καμιά χοντρή πλάκα;

ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΜΕΝΟ ΣΕ ΑΡΚΟΥΔΑ: (κλαίγοντας με λυγμούς) Ναι, μία...

ΤΙΓΡΗΣ: Γι αυτό, χρησιμοποίησε μαγεία πάνω σου.

ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΜΕΝΟ ΣΕ ΑΡΚΟΥΔΑ: Μα εγώ νόμιζα ότι αυτά για τη μαγεία ήταν ψέματα.

ΤΙΓΡΗΣ: Μάλλον όχι. Έπαθες ότι σου άξιζε, τώρα πρέπει να μιλήσεις μαζί του. Πάω να τον βρω. (Βγαίνει από τα δεξιά)

ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΜΕΝΟ ΣΕ ΑΡΚΟΥΔΑ: Μου άξιζε, πάντα τον κοροϊδεύα, από δω και πέρα δεν θα ξανακάνω χοντρές πλάκες σε κανέναν, παρόλο που είμαι ο βασιλιάς της ζούγκλας...

(Εμφανίζεται ο Μίμης από τα δεξιά)

ΜΙΜΗΣ: [καθαρίζει το λαιμό του] Χμ, χμ

ΛΙΟΝΤΑΡΙ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΜΕΝΟ ΣΕ ΑΡΚΟΥΔΑ: (Αντιλαμβάνεται την παρουσία του) Μίμη, συγχώρεσέ με, ποτέ δεν θα ξανακοροϊδέψω άλλον, βοήθησέ με, κάνε με πάλι λιοντάρι.

ΜΙΜΗΣ: Νομίζω ότι έχεις μετανιώσει αληθινά, ότι πήρες το μάθημά σου και δεν θα εκμεταλλεύεσαι την δύναμή σου, αλλά είναι αρκετά νωρίς ακόμη...

(Φεύγει κλαίγοντας από τα αριστερά το λιοντάρι μεταμορφωμένο σε αρκούδα)

ΜΙΜΗΣ: Πως σας φαίνεται; Έχει μετανιώσει αληθινά; (κοινό) Να του δείξουμε ότι εμείς είμαστε καλοί; Σύμφωνοι; Λοιπόν, θα τον ξανακάνω λιοντάρι, εντάξει; (κοινό) Θα με βοηθήσετε;

Τρίψτε την κοιλιά σας τρεις φορές, (ακούγονται καμπανάκια κάθε φορά) μία, δύο, τρεις, και πάνω τα χέρια, (ταυτόχρονα ακούγεται ένα κύμβαλο) τώρα όλοι μαζί: Κοιλιά ένα, δύο, τρία, χέρια επάνω.

(Εμφανίζεται το λιοντάρι από αριστερά)

ΛΙΟΝΤΑΡΙ: Ευχαριστώ Μίμη, μου έλυσες τα μάγια. (Αγκαλιάζονται) Ποτέ δεν θα σε ξαναπειράξω και...

ΜΙΜΗΣ: Και εδώ τελείωσε η ιστορία μας.

(Χειροκροτήματα και τέλος)

Το Λάλημα του Κόκορα

Αριστερά: -Ο κόκορας Κικιρίκος -Ο Χασομέρης Σκύλος	Δεξιά: -Η Άγαρμπη Πάπια -Ο Χασομέρης Σκύλος -Η Σοφή Αγελάδα
---	---

(Βγαίνει η Αγελάδα από τα δεξιά)

ΑΓΕΛΑΔΑ: Γεια σας παιδάκια, γεια σας σε όλους... θέλετε να σας διηγηθώ μία ιστορία;
(Ανταπόκριση) Θα σας πω τι συνέβη στον κόκορα Κικιρίκο... που είναι ο κόκορας στη φάρμα μας.

(Εμφανίζεται στη σκηνή ο σκύλος από τα αριστερά)

ΣΚΥΛΟΣ: Πολύ καυχησιάρης, και από πάνω πολύ ανασφαλής.

ΑΓΕΛΑΔΑ: Λοιπόν, τι έλεγα... μία ωραία φθινοπωρινή μέρα, έφτασε στη φάρμα το αφεντικό με έξι νέες κότες.

ΣΚΥΛΟΣ: Υπέροχες, πανέμορφες και κοκέτες.

ΑΓΕΛΑΔΑ: Ήταν κότες... που καιρό είχαμε να δούμε εδώ, με λευκά και μαλακά πούπουλα, στρουμπουλές και καλοταϊσμένες. Μόλις ο κόκορας Κικιρίκος τις είδε αναστατώθηκε, τις ερωτεύτηκε όλες και μισοτρελάθηκε.

ΣΚΥΛΟΣ: Πόσες όμορφες και υπέροχες κοτούλες! Κικιρίκου, έλεγε.

ΑΓΕΛΑΔΑ: Καθώς δεν ήξερε πώς να τραβήξει την προσοχή τους, άρχισε να τραγουδάει χωρίς σταματημό.

ΣΚΥΛΟΣ: Ναι, ναι, να κοκορεύεται. *(κάνοντας τον κόκορα)*, Κικιρίκου! Κικιρίκου! *(Φεύγει από τη σκηνή από τα αριστερά)*.

ΑΓΕΛΑΔΑ: Όλη την ημέρα τραγουδούσε και περπατούσε με τον λαιμό τεντωμένο από την μία άκρη της φάρμας στην άλλη, μέχρι που βράδιαζε. *(Μπαίνει το φεγγάρι στο σκηνικό του φόντου)* [με χαμηλή φωνή] Νάτος, κοιτάζτε, ακούστε μόνοι σας την ιστορία. *(Εξαφανίζεται η αγελάδα από τα δεξιά)*

(Εμφανίζεται ο κόκορας από τα αριστερά)

ΚΟΚΟΡΑΣ: Κικιρίκου!, [όλο και πιο σιγά] Κικιρίκου! [με βραχνή φωνή] Τι μου συμβαίνει; Γιατί δεν μπορώ να τραγουδήσω; Τι τρέχει; Πως θα ξυπνήσω το πρωί τα ζώα της φάρμας; Τι ντροπή, τι θα πουν για μένα οι νέες κότες στο αγρόκτημα; *(στο κοινό)* Ποιος μου έκλεψε τη φωνή; [θυμωμένος] Όταν βρω τον υπεύθυνο, θα τον τσιμπήσω *(γυρνάει και δεν βλέπει κανέναν)*. Δεν είναι κανείς εδώ *(Ψάχνει και πάλι πηγαίνοντας από την μία άκρη στην άλλη, κοιτάζει το φεγγάρι)* Μόνο η Σελήνη είναι εδώ, αυτή ήταν, *(προσπαθεί να πετάξει προς το φεγγάρι)* μα δεν μπορώ να τη φτάσω [αρχίζει να κλαίει με λυγμούς] γιατί οι κόκορες δεν μπορούμε να πετάξουμε, κοίτα... η Σελήνη μου έκλεψε το λάλημα. [κλαίει] Θα θελήσει να μου το επιστρέψει; [κλαίει]

(Εμφανίζεται η πάπια από τα δεξιά)

ΠΑΠΙΑ: Κουάκ, κουάκ, τι τρέχει κόκορα Κικιρίκο; Με ξύπνησες με το κλάμα σου, ηρέμησε, αλλιώς θα ξυπνήσεις όλα τα ζώα της φάρμας.

ΚΟΚΟΡΑΣ: [κλαιγοντας με λυγμούς] Η Σελήνη μου έκλεψε το λάλημα. Ξέρεις πως θα μπορούσα να το πάρω πίσω;

ΠΑΠΙΑ: Δεν ξέρω, εγώ πάντα κοιμάμαι όταν αρχίζει να πέφτει ο ήλιος, θα πρέπει να βρεις κάποιον που ξαπλώνει αργότερα.

ΚΟΚΟΡΑΣ: Ξέρεις κανέναν που θα μπορούσε να βοηθήσει;

ΠΑΠΙΑ: Ρώτα το σκύλο του αφεντικού που όλη την ημέρα σκέφτεται.

ΚΟΚΟΡΑΣ: Ευχαριστώ, κοιμήσου ήσυχα και δεν θα σε ξαναενοχλήσω.

(Βγαίνει η πάπια από τη σκηνή από τα δεξιά)

ΚΟΚΟΡΑΣ: *(κοιτάζει το φεγγάρι)* Κυρία Σελήνη, επιστρέψτε μου τη λαλιά μου, χωρίς αυτή πως θα ζωντανεύω το κοτέτσι, πως θα κατακτήσω τις κότες; Μήπως με τιμωρείτε επειδή είμαι καυχησιάρης;

(Ο κόκορας πλησιάζει προς τη δεξιά πλευρά της σκηνής, και ακουμπά τις κουρτίνες, ο σκύλος βγαίνει από την ίδια πλευρά)

ΣΚΥΛΟΣ: Γαβ, τι σου συμβαίνει κόκορα Κικιρίκο; Δεν βλέπεις που πας; Με πάτησες για τα καλά... και από πάνω με ξύπνησες.

ΚΟΚΟΡΑΣ: Η Σελήνη μου έκλεψε τη λαλιά, γιατί όλη μέρα καυχιέμαι [λυγμός] ξέρεις μήπως πως θα μπορούσα να την πάρω πίσω;

ΣΚΥΛΟΣ: Όχι, δεν ξέρω, αρκετή δουλειά έχω με το να φυλάω τη φάρμα, αν μπαίνει ή βγαίνει κανένας, ή να γαβγίζω για να ειδοποιώ το αφεντικό μου, γαβ, γαβ.

ΚΟΚΟΡΑΣ: Μήπως ξέρεις ποιος θα μπορούσε να βοηθήσει;

ΣΚΥΛΟΣ: Ρώτα την αγελάδα που είναι πολύ σοφή και περνάει όλη την ημέρα μασουλώντας, εκείνη θα ξέρει.

ΚΟΚΟΡΑΣ: Ευχαριστώ κασομέρη σκύλε, κοιμήσου ήσυχα και δεν θα σε ξαναενοχλήσω.

(Ο σκύλος βγαίνει από τα δεξιά)

ΚΟΚΟΡΑΣ: *(απευθύνεται στο φεγγάρι)* Αχ! Κυρία Σελήνη, επιστρέψτε μου το λάλημά μου, χωρίς αυτό, πως θα μπορέσω να δείξω στα κοτοπουλάκια μου τη δουλειά μας; Μα πείτε μου κάτι. [λυγμός] Και εσείς, ούτε μου απαντάτε.

(Πλησιάζει προς τα δεξιά της σκηνής και γυρνάει για να κοιτάξει το φεγγάρι, αναπηδάει φωνάζοντας, εμφανίζεται η αγελάδα από τα δεξιά)

ΚΟΚΟΡΑΣ: Αχ! Τι με τσίμπησε;

ΑΓΕΛΑΔΑ: Μουσου. Μα τι φασαρία είναι αυτή που με ξύπνησε;

ΚΟΚΟΡΑΣ: Είμαι εγώ σοφή μου αγελάδα, που τσιμπήθηκα από το κέρατό σου, είμαι τόσο απελπισμένος που δεν βλέπω που πηγαίνω.

ΑΓΕΛΑΔΑ: Και τι κάνεις ακόμα ξύπνιος; Δεν ξέρεις ότι σε λίγο ξημερώνει και αρχίζει η δουλειά σου;

ΚΟΚΟΡΑΣ: Η Σελήνη μου πήρε το λάλημα και δεν θα μπορέσω να ξυπνήσω κανέναν. Ξέρεις μήπως πως θα μπορούσα να το πάρω πίσω;

ΑΓΕΛΑΔΑ: Μα τι ανόητη ερώτηση..., κοιμήσου, κοιμήσου και θα επιστρέψει η λαλιά σου, ή μήπως δεν ξέρεις ότι όταν φεύγει το φεγγάρι όλα τα αφήνει όπως ήταν.

ΚΟΚΟΡΑΣ: Δηλαδή ξέρεις ποιος θα μπορούσε να με βοηθήσει;

ΑΓΕΛΑΔΑ: Η σιωπή και το σκοτάδι, λοιπόν... κοιμήσου και ξεκουράσου.

ΚΟΚΟΡΑΣ: Ευχαριστώ σοφή μου αγελάδα, κοιμήσου ήσυχα και δεν θα σε ξαναενοχλήσω.

(Η αγελάδα βγαίνει από τα δεξιά)

ΚΟΚΟΡΑΣ: *(Κοιτάζοντας το φεγγάρι)* Κυρία Σελήνη, δεν μπορώ άλλο... Επέστρεψέ μου το λάλημά μου, [λυγμός] παραδίνομαι... συγχώρεσέ με, δεν πρόκειται να σπαταλήσω τη φωνή μου άλλη φορά, το υπόσχομαι...

(Στηρίζεται στην άκρη της σκηνής), (βγαίνει η αγελάδα από τα δεξιά χαϊδεύοντας τον κόκορα)

ΑΓΕΛΑΔΑ: Ο καημένος ο κόκορας, εξαντλήθηκε. Η σιωπή και το σκοτάδι θα κάνουν τα υπόλοιπα. Σε λίγο θα ξημερώσει και οι ακτίνες του ήλιου θα διώξουν τη νύχτα. Θα μπορέσει ο κόκορας να σπάσει τη σιωπή με το λάλημά του; *(Εξαφανίζεται από τα δεξιά)*
(Φεύγει το φεγγάρι και έρχεται ο ήλιος που στερεώνεται στο σκηνικό του φόντου),

ΚΟΚΟΡΑΣ: Κικιρίκου, ξαναγύρισε η λαλιά μου! Κικιρίκου, η Σελήνη με συγχώρεσε! Κικιρίκου, ευχαριστώ κυρία Σελήνη! *(βγαίνει από τα αριστερά)*

ΑΓΕΛΑΔΑ: *(Εμφανίζεται από τα δεξιά)* Τι ανόητος, χρειαζόταν μόνο να ξεκουραστεί και να κοιμηθεί, είχα δίκιο. Ξέρετε κάτι;... Από τότε, ο κόκορας έμαθε το μάθημά του. Η φωνή του είναι απαραίτητη για σημαντικά πράγματα, για να ξυπνάει τους άλλους, έτσι δεν την ξανασπατάλησε σε ανοησίες, από τότε την προσέχει.

(Βγαίνει ο σκύλος από τα αριστερά)

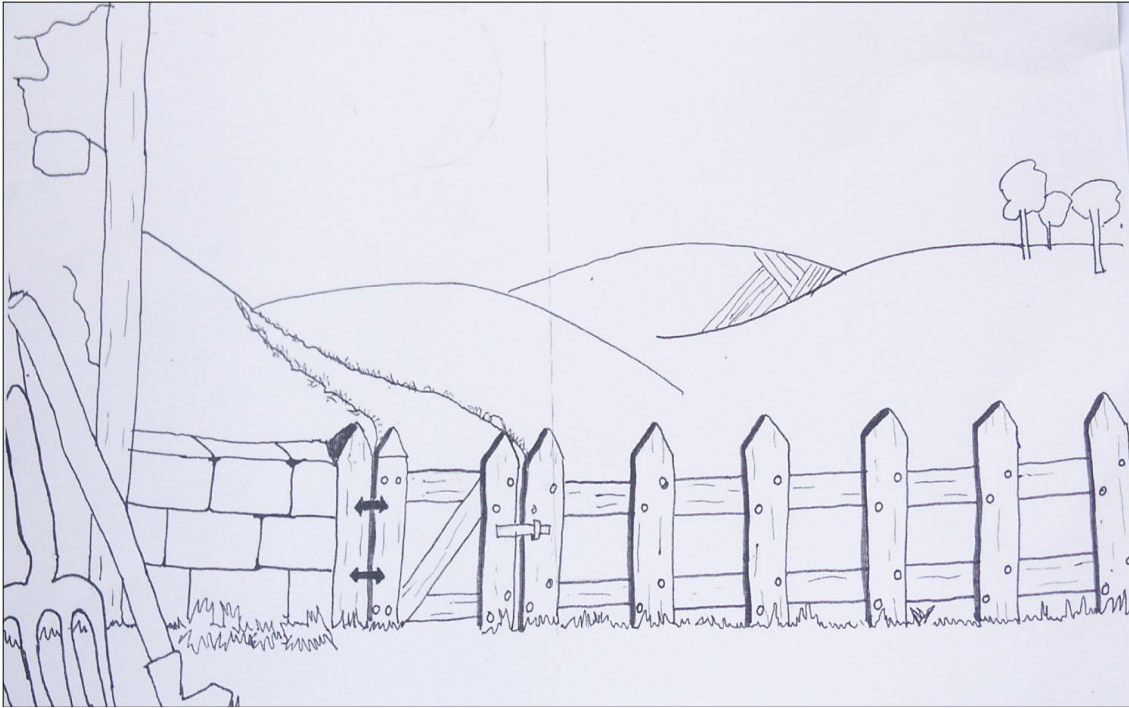
ΣΚΥΛΟΣ: Επίσης η αδυναμία ήταν από εξάντληση, κανείς δεν του πήρε τη φωνή, ήταν από την κούραση. Τώρα ξέρετε... για να ανακτήσετε τις δυνάμεις σας χρειάζεται μόνο ξεκούραση, λίγο σκοτάδι και σιωπή, και ο ύπνος θα κάνει τα υπόλοιπα.

ΑΓΕΛΑΔΑ:...Και εδώ τελείωσε η ιστορία μας.

(Χειροκροτήματα και τέλος)

Προτεινόμενα ΣΚΗΝΙΚΑ

1. Η φάρμα

2. Η ζούγκλα

